

Forslag til Lov

om

Fiskeriet i Danmark.

(Fremfat i Rigsdagssamlingen 1882—83.)

I. Saltvandsfiskeri.

Kapitel 1.

Almindelige Bestemmelser.

§ 1.

Paa dansk Søterritorium skal det med de i denne Lov fastsatte Begrænsninger staa Enhver, der enten har Indfødsret eller har haft fast Ophold heri Landet i mindst 5 Aar, frit for at drive Fiskeri overalt, hvor ingen særlig Ret til Fiskeriets Udøvelse ifølge lovlig Adkomst er erhvervet.

Alle Andre skal det være forbudt at drive Fiskeri paa dansk Søterritorium; dog skal dette Forbud ikke være til Hinder for, at der kan træffes traktatmæssig Overenskomst om sælles Udøvelse af Fiskeriet i Drefund mellem Linierne Gildberghoved—Kullen mod Nord og Stevns—Falsterbo mod Syd.

§ 2.

Naar Nogen lovlig har indtaget en Fiskeplads og behørig har afmærket sine Redskaber, maa han ikke, saalænge disse holdes udsatte, fortrænges fra Stedet eller forulempes i sit Fiskeri af andre Fiskere.

Sættes eller driver anden Mand's Redskab i det først udsatte, maa Ejeren af hint tage Skade for Hjemgjæld, om Skade forarsages ham.

§ 3.

Ret til Fiskeri med Aalegaarde eller Aalestader tilkommer udelukkende Ejerne af Kysten, enhver udfor sin Grund, medmindre Andre ifølge særlig Adkomst maatte have erhvervet nogen Ret i saa Henseende. Ethvert Slags Fiskeri udfor Kysten af Andre, ogsaa Fiskeri med fristaaende Aaleruser, er tilladt, naar det ikke udøves i saadan Nærhed af de i Forbindelse med Aalegaarde eller Aalestader udsatte Aaleruser, at det skader Fiskeriet med disse.

Aalegaardretten maa ikke adskilles fra den tilstødende Grund, men kun overdrages til Brug paa Aaremaal.

§ 4.

Fremkommer der i umiddelbar Forbindelse med Kyst- eller Fjordbred Opvært af Siv og Rør, maa intet for saadan Opvært skadeligt Fiskeri, saasom med Aalekam eller Aalesav, finde Sted i samme.